

Shrnutí

Hlavním účelem práce je představení nového českého koncernového práva se zvláštním zaměřením na právo udílet pokyny řízené osobě. Celá práce je prostoupena úvahou, zda se zákonodárci podařilo najít přiměřený balanc mezi uvolněnějším francouzským přístupem a německou právní úpravou, která je založena především na ochraně minoritních společníků a věřitelů.

První kapitola práce se zaměřuje na pojem jednotného řízení a popisuje jeho hlavní znaky – koncernový zájem, jednotnou politiku a koncepční řízení a koordinaci. Dále je podrobně rozebrán význam a způsob koncernové deklarace, která, jakožto formální požadavek koncernu, v důsledku vede ke koncernovým výhodám, jako je například specifický způsob vyrovnání újmy.

Další kapitoly jsou věnovány pojmům pokyn a obchodní vedení. Jelikož zákon obecně zakazuje udílet pokyny do obchodního vedení právě s výjimkou pro koncernové vztahy, v práci je podrobně vysvětlen pojem obchodního vedení především s odkazy na rozhodnutí českých soudů.

Mimo pokyn jsou popsány i další způsoby prosazování vlivu v rámci koncernu. Zvláštní pozornost je věnována personálním změnám v orgánech řízené osoby. Druhá část čtvrté kapitoly se pak zabývá výhradně koncernovými pokyny. Nejdříve jsou rozebrány obecné otázky týkající se pokynů a jejich propojení s koncernovou deklarací. Dále je pár stránek věnováno otázce, která osoba či orgán je k udílení pokynů oprávněna, a kdo je adresátem takového pokynu. Tato práce se zabývá i otázkou, zda má forma, ve které je pokyn udělen, nějaký vliv na jeho platnost či závaznost.

Další otázkou, která je zcela zásadní pro vztahy uvnitř koncernu je povaha koncernového pokynu. Jedná se o pokyn závazný či nezávazný? Může být udělen pokyn nevýhodný a v čím zájmu? Zároveň práce obsahuje zákonné i jiné limity, které musí pokyn splňovat, aby mohlo vůbec dojít k jeho udělení.